

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 27. SZÁM 2008. JÚLIUS 3.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**MIERT
MEGÉRDEMLIK**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MAGYAR-ROMÁN RANGADÓ

Amióta van modern foci, durván a 20. század eleje óta, azóta vannak magyar-román rangadók is. Az első nagy európai bajnokságon finoman szólva nem mi nyertünk. Trianonban Erdély a románoké lett. 1:0, igaz, hamarosan következett a második bajnokság, akarom mondani, a második világháború. Egy ideig úgy tűnt, hogy sikerül egyenlíteni, de végül is 2:0 lett. Némi román csellel, mivel Mihály román király időben átigazolt a kupagyőztes csapathoz, úgyhogy Erdély maradt a románoké.

A szocializmus idején úgy látszott, mint ha nem is lenne tétmeccs, csak barátságos focizgatás. A harmadik nagy meccset, amit Európa megrendezett nekünk, a rendszer-váltások jelentették. Eredmény 0:0. A világ a magyar rendszerváltás békés jellegét semmivel sem honorálta jobban, mint a vérrel teli román fordulatot. Akkor azonban közbejött a véletlen. A Milosevic vezette jugoszláv válogatott ellen nagy szükség volt magyar játékosokra, így kis hazánk előbb jutott a mindkét ország vezetése által áhított NATO-tagsághoz. Eredmény 2:1, de még mindig a románok javára.

A 21. századot a magyar csapat fergeteges támadással kezdte. Bejutottunk az Európai Unióba. 1:0. A román csapat azonban minden téren egyenlített. Nem sokat kellett várnia a NATO-tagságra, és az EU-tagságra sem. Eredmény már megint 2:1. Az új magyar győzelem ezúttal Mercedesen érkezett. A cég nem Romániában, hanem nálunk építi fel autógyárát. Lehet, hogy most már 2:2? Vagy inkább csak ne-

künk sikerült lefizetni a bírót, és a végén tőlünk vesznek el pontot?

LIBERÁLIS ÖNKÍNÁLGATÁS

Gyanítom, hogy Fodor Gábor érezhett némi elégtételt, amikor a múlt héten tárgyalóasztalhoz ültek Orbán Viktorral. Valamikor hajdanán ugyanis egy pártban voltak, ami vélhetően szűk volt ketőjüknek. Most úgy érezhette, mintha két egyenrangú fél tárgyalna: ő, mint újdonsült SZDSZ-es vezér, Orbán a parlamenti ellenzék kétségbevonhatatlan vezetőjeként. Fodornak nagyon kellett a találkozó. Hajszálnyi különbséggel avanszált elnöké, csak így tudta Gyurcsány előtt felverni az SZDSZ, na és a saját maga árát.

Orbán lenyelte a békát, mert ha valaki tudja, akkor ő biztosan tudja, hogy a Fidesz nem kényszerítheti ki az előrehozott választásokat az utcán. Ha az SZDSZ-t végleg leválasztja az MSZP-ről, akkor talán-talán lesz előrehozott választás. Az első körben a Fidesz vezérkara nem tudta Fodorékat meggyőzni. Persze, nagyon egyetértettek abban, hogy a kisebbségi kormányzás nem jó. Talán még az is elhangzott, hogy az emberek milliói egyre rosszabbul élnek, amíg a parlamenti pártok egymással vannak elfoglalva. Bár ez nem biztos. Fodor nem mondta, hogy ne legyen előrehozott választás. Igaz, azt sem mondta, hogy legyen. Szerinte többlépcsős történetnek kell megelőznie egy ilyen döntést.

Azaz szórakozzunk még egy kicsit az MSZP-vel, kérjünk minél többet a szo-

ciktól is, a Fidesztől is. Kit érdekel, hogy mindez mibe kerül az országnak?

AKI NEM DOLGOZIK, NE IS EGYÉK!

Nem tudom, hogy mit nem értenek itt egyesek. Kis hazánkban vannak, akik a munkájuk után kapnak pénzt, mások meg csak úgy. Mondjuk segélyként, szociális segélyként. Szociális, ez azt jelenti magyarul, hogy társadalmi. Azaz én adom, meg Te adod, meg mi adjuk az adóinkból. Ők meg felveszik. Mi lenne a jó? Nos, az, ha senkinek sem kellenek segélyeket osztogatni. Erről azonban ne is álmodj! Ha nem vetted volna észre, húsz éve kapitalizmus van. Itt nem az ember a legfőbb érték, hanem a pénz. Éppen ezért mindig is lesznek olyanok, akik akkor sem találnak munkát, ha keresnek.

Ilyenkor egy kormánynak, főleg egy jó kormánynak az a dolga, hogy segítsen, azaz teremtsen munkahelyeket. Akár közmunkahelyeket. Igen, neki a dolga, mégis csak ők vannak fönt, onnan jobban látni. A mi kormányunk azonban nem teremt. Mármint munkahelyeket. Meg úgy általában semmit sem teremt. Ezért inkább segélyt osztogat. A segéllyel semmit sem old meg, de befogja a száját azoknak, akik egyébként joggal kiabálnának.

Ezek egyébként jobb sorsra érdemes emberek. De vannak, akik kitanulták a kiskapukat és rájöttek: ma és itt, annak sem kell feltétlenül dolgoznia, akinek lenne rá módja. Elég felvenni a segélyt. Tudod, a szociális segélyt, amit én adok, meg Te adsz, meg mi adunk az adóinkból. Na látod, ez az, amit nem szeretek. Én gürcölök, Te gürcölsz, mi gürcölünk, még az útiköltséget is fizetjük a munkahelyig, és nagyjából annyit viszünk haza, mint „azok” segélyből. Nem tudom, hogy észrevetted-e: egyszer sem mondtam azt, hogy cigány. Az önkormányzatok egy része fellázadt az égbekiáltó igazságtalanság ellen. Gyere, pajtás, dolgozz, aztán kapsz segélyt! Szép szándék, csak kevés, és nem is az ő dolguk. A kormánynak kell kimondania: aki, nem dolgozik, ne is egyék! Ja és persze, munkahelyet is kell teremtenie a jelszóhoz.

THÜRMER GYULA

„KISZERVEZTÉK” ALÓLA A PÁRTOT, DE Ő KOMMUNISTA MARADT

BESZÉLGETÉS ZSIGA TAMÁSSAL,
CSONGRÁD MEGYE 1. SZ. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-KÉPVISELŐJÉVEL

Zsiga Tamás nem tagadja, kemény ember. Nem a csodákban, hanem a munkában, a fegyelemben és az elkötelezett cselekedet erejében bízunk. Hinni pedig a tisztességben, a becsületességben, az emberiség örök értékeiben kell.

– *Mi hozott és mi tart a pártban?*

– Jó volt a családi indíttatás, édesapám sütő szakmunkás, azaz pék, édesanyám szállítási ügyintéző volt. Meghatározó időszaka életemnek a sorkatonai szolgálat, ahol kapcsolatba kerültem a KISZ-szel. Utána pár évig műszerészként dolgoztam, majd rendőr lettem, ahol egy idő után beléptem az MSZMP-be. Számomra az élet természetes részét képezte az aktív pártmunka, hiszen szüleim, kollégáim és barátaim is párttagok voltak. Hatott rám a családi példa és a munkahelyi szellem. Itt említeném meg, hogy rokonaim között voltak rendőrök, munkásörök, és egyik nagyapám 1919-ben vörösörként, fegyverrel védte a Tanácsköztársaságot.

Szegeden továbbléptem az ideológiai tanulmányok terén is. Elvégeztem a Marxizmus-Leninizmus Esti Középfokú iskolát, majd szakmai középfokú tanulmányok következtek. Olyan tudásanyagot halmozhattunk fel, aminek ma is hasznát vesszük a politikai munkában. Megalapoztuk marxista műveltségünket. Minden kommunistának ismernie kell az ideológiai alapokat, ezért rendkívül fontos az oktatás és a tanulás. Nem elég belépni a pártba, tudni kell harcolni, és ez elméleti tudás nélkül szinte lehetetlen.

– *Családod hogyan viszonyul politikai magatartásodhoz?*

– Feleségem is a párt aktív tagja, ő is volt munkásör, közösen gondolkodunk és tesszük a párt jövőjéért. A pártmunkában ő az első kontroll, és segítséget is tőle kérek. Részt veszünk a rendezvényeken, és dolgozunk, amennyit csak bírunk.

– *Mik a legfontosabb értékek az életedben?*

– A tisztesség, a becsületesség, az emberiség. Ezek örök értékek, akkor is, ha közhelyesen hangzanak. Másképp élnénk, ha minden ember komolyan venné őket, különös tekintettel mostani kormányzatunkra.

Zsiga Tamás

Csongrádon született 1951. január 30-án. Általános iskoláit és a szakmunkásképzőt Csongrádon végezte mechanikai műszerészként. Néhány évig szakmájában dolgozott, majd felvételt nyert a Szegedi Vízügyi Rendőrsre. A beosztási lépcsőket végigjárva, őrsparancsnok-helyettes lett. Jelenleg az újszegedi alapszervezetben dolgozik, a Központi Bizottság tagja, emellett június 13-án megyei elnökké választották.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Nem hiszek a csodákban. A munkában, a fegyelemben és az elkötelezett cselekedet erejében bízom.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Több hobbim van. Rádióamatőr vagyok, és eredendő szakmámból kifolyólag szeretek is bütykölni. Olvasásban mindenevő vagyok. Szeretem a szakmai, politikai, történelmi és szépirodalmi műveket. Gyűjtöm a régi könyveket, és már kishajó-vezetői oktatást is tartottam. Az ügyvezetett elvont dolgok nem igazán érdekelnek. Racionalista ember vagyok. Minden esetben az eredmény a fontos számomra. A Szabadságot mindig elolvasom, minden tagnak természetesen járni kellene, mert összekötő kapocs a pártvezetés és a tagság között. Ezen kívül az Interneten is tájékozodom, és egy közösségi portálon kapcsolatokat keresek, több klub tagjaként sok érdekes információ kerül a birtokomba. Szeretek tartalmas beszélgetéseket folytatni politikáról, műszaki dolgokról, az életünkről.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

– A rendszerváltáskor „kiszervezték” a pártot a fegyveres testületekből, így pártönként lettem. Munkám során láttam a ránk telepedő kapitalizmus súlyos ellentmondásait, a rendszerváltók döbbenetes hazugságait és visszaéléseit, de ott, akkor tilos volt a politikai tevékenység. Miután 2002-ben korkedvezményrel nyugdíjba mentem, kestem a kapcsolatot a Munkáspárttal. Itt találkoztam régi kollégáimmal, akik kitartottak elveik mellett, és nem lettek köpönyegforgatók. Azóta újra aktívan dolgozom a kommunista mozgalomban. Mindig örülök, ha fiatalokat látok a körünkben, szükség van az aktivitásra, dinamizmusra, húzóerőre. Segítenünk kell őket, hogy megtalálják helyüket, és értelmet nyerjen kommunista párttagságuk, hiszen ők képezik a jövő élcsapatát. ■

AHOL EGYRE TÖBB GYEREK SZÜLETIK

Régi ismerősként köszöntötték egymást Harc községben Bóni Zoltán polgármester és Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, akit elkísért Karacs Lajosné alnőke és Buda Péterné megyei elnök is.

Néhány héttel ezelőtt, egy Tolna megyei látogatás keretében látogatott el a faluba először a pártelnök. Ezúttal ünnepre érkezett, az I. Harci Falunapra. Bóni Zoltán elmondta, hogy sok öröndetes dolog történik a mintegy ezerfős település életében. Itt az emberek, sőt, a gyerekek vannak a figyelem középpontjában. Nem lehet ellensúlyozni az ország általános nehézségeinek hatását, de enyhíteni lehet. Az önkormányzat nagy gonddal segíti a helyi iskola és óvoda működését. Ahol nincs elég állami pénz, összefogják a helyi vállalkozókat. A polgármester minden munkában az élen van, és ezt az emberek szeretettel viszonozzák. A harciak jól érzik magukat, amit az is mutat, hogy egyre több gyerek születik.

A Falunap keretében kiállítást rendeztek a helyi asszonyok hímzéseiből, szőtteseiből és más munkáiból. Ízléses fafaragások is bejutottak a kiállításra, ahol bemutatták egy helyi ezermester működő hajómodelljeit is. Egyszóval, minden-

A HARCI FALUNAPON SZÍVESEN LÁTTÁK A MUNKÁSPÁRTIÁKAT

ki megmutathatta, hogy mire képes. Különösen jól érezték magukat a gyerekek, akikre hamarosan újabb, egyedülálló kihívás vár. Túlélő-táborban ismerkedhetnek meg a létfenntartással kapcsolatos különböző technikákkal: konyhót és stéget építhetnek, szerszámokat készíthet-

nek, illetve megismerkedhetnek a kenuzás, az önvédelem, és az íjjal való lövészet alapjaival. A program tetőpontjaként éjszakai tájékoztatósi túrát szerveznek. ■

AZ ÉLET MINDIG A KISFALVAKBAN KEZDŐDIK

„A kistalvokban komoly lehetőségek kínálkoznak a Munkáspárt számára. Az emberek ismernek bennünket, és itt mindennél jobban érződik a szegénység, a nyomor, az emberek kiszolgáltatottsága” – így összegezték a párt országos és megyei vezetői a múlt heti Tolna megyei programokat. Thürmer Gyula elnök Vajda János alelnök kíséretében a múlt hét közepén a tamási választókerületben tett látogatást. Sándor Lajos tamási elnök, KB-képviselő nagyszerű programot szervezett.

A tamási piacon némi feltűnést keltett, hogy a munkáspárti csapat lefoglalta a piachoz vezető utat, és hangosítón keresztül reklámozták a Balszemmel kötetet. Ha

háromszor annyi lett volna a könyvből, azt is elkapták volna. A Munkáspárt szívesen látott vendég Tamásiban – hangoztatta Ribányi József polgármester. A tamási látogatás keretében Thürmer Gyula megismerkedett a helyi római katolikus templommal, találkozott a város plébánosával. A helyi húsüzemben nehéz lett volna a munkáspárti vezetőket felismerni, mivel mindenkinek kötelező volt védőöltözetet viselni, de azért mindenki tudta, hogy ki érkezett a gyárba, vendégségbe. A látogatás Felsőnyéken ért véget, ahol Ács István polgármester vendégül látta a népes munkáspárti küldöttséget. A Munkáspárt mindent megtesz a kistalvok megőrzéséért – biztosította a helyieket a párt

INDUL A MUNKA: ÉSPÁR ISTVÁN ÉS KARACS LAJOSNÉ

FÁBRYT VÁRTÁK – THÜRMER JÖTT

A kisvárdai strandon estére Fábry Sándort várták, de Thürmer Gyula jött. Pontosabban szólva, ő már délután ott volt. A Várétterem fiatal felszolgálói nem csak hallomásból ismerték a Munkáspártot, sok mindent tudtak is róla. Kovács István KB-tag rögtön élt a kínálózó lehetőséggel. Az étterem dolgozói szívesen fogadták a Balszettel kötetet, és persze e-mail címet is cseréltek.

A kis epizód Thürmer Gyula múlt heti kisvárdai látogatásán történt meg. Kisvárdai Budapesttől 297 kilométerre van, de még Nyíregyházától is negyvenötre. A párt elnöke felkereste a mezőgazdasági kísérleti gazdaságot, amely egész Európában keresett vetőanyagok előállításával foglalkozik, és mint ilyen, nyereséges. És mint ilyen hamarosan privatizálják. Várhatóan fillérekért adják el, hogy aztán valakinek nagy hasznot húzzon.

A pártelnök találkozott Oláh Albert kisvárdai polgármesterrel, és felkereste a városi kórházat. A kórház bővített alapszakmái városi kórház és rendelőintézet. 2007-től 378 finanszírozott aktív, és 221 krónikus ágyon fogadja a betegeket. Itt nem került sor sem a tulajdon, sem az

A KISVÁRDAI STRANDON NEM VOLT ISMERETLEN A MUNKÁSPÁRT ELNÖKE

üzemeltetés magánkézbe adására. Ennek ellenére a gazdálkodása évek óta stabil, nincs határidőn túli szállítói tartozása. A kórházat 5 fős team irányítja, élén Harsányi Imre közigazdász-főigazgatóval.

Az elnöki látogatásban részt vett Szilágyi Sándor, a Munkáspárt kisvárdai elnöke, Tóth András megyei elnök és Szölösi Fitos Éva, a Szabolcs-Szatmár megyei választókerület KB-képviselője. ■

VÉDJÜK MEG A MAGYAR KENYERET!

A magyar mezőgazdaság termelése harminc százalékkal esett vissza az elmúlt húsz évben. Jelentősen hanyatlott a magyar föld termőképessége, mivel az állattenyésztés szinte teljes hanyatlása miatt nem kap szerves trágyát, s a műtrágya magas ára az egyéb lehetőségeket is korlátozza. Ha lenne is kormányzati szándék, már akkor is szinte lehetetlen az eredeti szintet helyreállítani – hangzott el az MTA Mezőgazdasági Kutatóintézetében Martonvásáron, ahol a múlt pénteken Bedő Zoltán igazgató fogadta a Munkáspárt képviselőit. Thürmer Gyula elnök ezen a napon látogatott Fecser megye hetedik választókerületébe, amelynek KB-képviselője Karacs Lajosné, a párt alelnöke. A pártelnök olyan pillanatban találkozott Bicske alpolgármesterével, amikor a polgármester halála miatt szeptember 28-ra polgármester-választásokat tűztek ki. A Munkáspárt is rövidesen dönt arról, hogy indítunk-e jelöltet Bicskén – nyilatkozta Thürmer Gyula a helyi televíziónak. A pártelnök a bicskei piacon több őstermelőt és kistermelőt, kiskereskedőt keresett fel. Mi Önök mellett állunk! Ne engedjük, hogy a rossz minőségi multi-árut etessék velünk, védjük meg a magyar gazdaság termékeit! – mondta. A nap folyamán a munkáspárti csapat ellátogatott Etyekre is, ahol találkozott Juhász László polgármesterrel. Egyetértettek abban, hogy szükség van a magyar bortermelés védelmére, a magyar falu, a magyar vállalkozók támogatására. A rögtönzött falusi sétán a helyiek szívesen fogadták a Balszettel kötetet. Bicske és térsége nem könnyű terep, de Espár István megyei elnök, és a KB-képviselő, Karacs Magdi szép munkát végeztek – értékelte a napot a pártelnök.

TÖRTÉNELMI ESÉLYÜNK VAN, DE...

A Munkáspártnak ma történelmi lehetősége van arra, hogy megerősítse pozícióját a társadalomban, és bejusson a parlamentbe – hangsúlyozta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a Központi Bizottság június 28-ai ülésén. Ahhoz azonban, hogy ezt az esélyt kihasználjuk, fenn kell tartani a párt fegyelmezetttségét és szervezetttségét. Másként nem megy!

A Központi Bizottság a pártelnök előterjesztésében megvitatta az elmúlt időszak tapasztalatait és a második félévi teendőket. Eszerint a második félévben folytatni kell az elnöki látogatásokat a választókerületekben. Ténylegesen be kell vonni a KB-képviselőket a munkába. Az elnöki látogatások után vissza kell menni, és el kell mélyíteni a személyes és politikai kapcsolatokat. A Központi Bizottság egyetértett azzal, hogy „Mit akar a Munkáspárt” címen össze kell foglalni a Munkáspárt gondolatait a legfontosabb kérdésekről. Szükség van egy olyan anyagra is, amely mai eszközökkel leleplezi mindazt, amit az elmúlt 20 év Magyarország számára jelent. A Központi Bizottság döntött arról is, hogy megkezdjük a felkészülést a 2009-es Európai Parlamenti választásokra.

A Központi Bizottság Vajda János elnök előterjesztésében áttekintette A Szabadság helyzetét. A Központi Bizott-

KÉSZÜLNEK A KB-RA. FOGARASI ZSUSZANNA, FARKAS FERENC ÉS KAJLI BÉLA

ság egyetértett azzal, hogy A Szabadság jó újság, minőségi fegyver a Munkáspárt kezében. Vajda János kiemelte, hogy ezt a fegyvert nem használjuk ki eléggé. Növelni kell az előfizetők számát! Tarthatatlan, hogy egyes helyeken a tagság 50-60 százaléka nem fizet elő! Bátran meg kell

szólítani a párton kívüli, de velünk rokon-szervező embereket is.

A Központi Bizottság egyetértett azzal, hogy a Munkáspárt támogassa a Magyar Szociális Zöldpárt népszavazási aláírásgyűjtését a képviselői költségtérítés szabályozásáról. ■

PIROSLAPOT A GYURCSÁNY-KORMÁNYNAK!

LESZNEK-E ELŐREHOZOTT VÁLASZTÁSOK?

Ma kicsi a valószínűsége előrehozott választásoknak. Az SZDSZ ugyan kilépett a kormánykoalícióból, de nem mondta, hogy semmiben sem támogatja az MSZP-t. A Fidesz és az SZDSZ vezetőinek múlt heti találkozója megmutatta, hogy Fodor kéreti magát, igyekszik az SZDSZ árát felverni mind az MSZP, mind a Fidesz szemében. A helyzetet bonyolítja, hogy az SZDSZ-en belüli politikai és személyi harc sem zárult le.

Mi a mi teendőnk? A Munkáspárt álláspontja az, hogy helyes lenne kiírni most a választásokat. Az MSZP-kormányától sem-

mi jó nem várható. A Gyurcsány-kormány minden további napjéért nekünk kell fizetnünk. Ezt a kérdést azonban nem mi döntjük el. Hangsúlyoznunk kell, hogy az SZDSZ közönséges utcalány-magatartást tanúsít, amivel saját érdekeiben akadályozza, hogy az emberek maguk döntsének. Ezzel súlyos kárt okoznak a magyar társadalomnak.

MILYEN AZ EGYPÁRTI KORMÁNY?

Az SZDSZ kiválása nem változtatta meg a Gyurcsány-kormány politikájának lényegét. Ezért a politikáért ugyanis nem csupán az SZDSZ könyörtelen liberális politikája

volt felelős, hanem az MSZP egész vezetésének politikája. Céljuk továbbra is a külföldi nagytőke és a hazai nagytőke érdekeinek kiszolgálása a dolgozó tömegek, és a magyar nemzet egészének kárára.

A kormány és az MSZP azt a látszatot igyekeznek kelteni, hogy most már vége a megszorításoknak. Ezzel igyekeznek félrevezetni a dolgozókat, és csökkenteni a további sztrájkok, kormányellenes tüntetések veszélyét. A valóságban romlott az ország helyzete. A gazdaság válságban van. Az országban soha nem látott szegénység, sőt nyomor van, ami egyre több réteget érint. A kormány képtelen úrrá lenni a korrupción is.

ZUGLÓIAK, GRATULÁLUNK!

Hajdú József, a Magyar Kommunista Munkáspárt jelöltje a zuglói időközi választáson 1,9 százalékot kapott, ami lényegesen jobb az ugyanitt korábban elért eredményénél. 2006-ban ebben a választókerületben a Munkáspárt jelöltje 1 százalékot szerzett.

Hajdú József megelőzte a Magyarországi Szociáldemokrata Párt jelöltjét, Szegedi Rita Klárát, aki 10 szavazatot kapott. Tudni kell, hogy a zuglói MSZDP-hez csatlakoztak azok a korábbi MSZP-s helyi képviselők, akik a közelmúltban kiléptek az MSZP-ből. Az MSZDP jelöltje rendkívüli kampányhadjáratot folytatott, jelentős összegeket fordítottak reklámra.

Gécziné Cseke Vanda (Fidesz) nyerte vasárnap az időközi önkormányzati választást Zugló 6-os számú egyéni választókerületében. A választás alacsony részvétel mellett zajlott, a 4982 választásra jogosult állampolgár közül 1017-en adták le voksukat, a leadott szavazatok közül négyet talált érvénytelennek a bizottság.

A Fideszes jelölt 594, Imre Gergely (MSZP-SZDSZ) 256, Várnai László, a Civil Zugló Egyesület színeiben 113, Bárándi Zoltán (MDF) 21, Hajdú József, a Magyar Kommunista Munkáspárt képviselője 19, míg a Magyarországi Szociáldemokrata Párt jelöltje, Szegedi Rita Klára 10 szavazatot kapott.

A választást azért kellett kiírni, mert Komlódi Gábor, az MSZP zuglói frakciójának volt vezetője azt követően lemondott mandátumáról, hogy a Zuschlag-üghöz kapcsolódóan a nyomozó hatóság házkutatást tartott nála.

A kampány során a Munkáspárt aktivistái nagyon sok emberhez jutottak el. Felhasználták A Szabadság adta lehetőségeket, propagálták a párt politikáját. Zuglóiak, gratulálunk!

A zuglói eredményekhez

Nem akarunk ünneprontók lenni. A zuglóiak tényleg sokat dolgoztak. Ráadásul új módon dolgoztak. Személyesen járták végig a választókat. Összegyűjtöttek mintegy 70 kopogtatócédulát. Visszamentek ezekhez a választókhoz, vittek nekik A Szabadság – kifejezetten zuglói témákat tartalmazó – számaiból. Ez új volt. Az ötletszerű munka helyett céltudatosan választották ki az embereket. Nyilván ennek minden egyes részletét elemezni kell. Új volt az is, hogy a budapesti pártvezetés koordinálta, segítette a munkát, embereket mozgósított. Ezt is elemezni kell. Akárhogyan is nézzük a dolgokat, a tény, sajnos, tény marad. 70 emberből csak 19 választót tudunk elvinni az urnához. Itt van a tartalék, a személyre szóló agitációs és meggyőző-munkában.

RÉSZLETEK THÜRMER GYULA BESZÉDÉBŐL

MIT TEHET A MUNKÁSPÁRT?

A Munkáspártnak ma történelmi lehetősége van arra, hogy megerősítse pozícióit a társadalomban, és bejusson a parlamentbe. Egyrészt azért, mert megváltozott az emberek viszonya hozzánk. Megszűnt az ellenséges viszony, az emberek többsége becsüli, hogy mi húsz éve ugyanazt mondjuk, és becsülik azt is, hogy nincsenek ügyeink, tiszták vagyunk. Másrészt, kialakult egy olyan választói réteg, amelynek elege van az MSZP-ből, és nem akar a Fideszre sem szavazni. Objektíve lehetőségünk van

arra, hogy megnyerjük a baloldali választók támogatását.

ÉLÜNK-E A TÖRTÉNELMI LEHETŐSÉGGEL?

A Munkáspártban megvan a lehetőség arra, hogy kihasználjuk a történelmi lehetőséget. Az elnöki látogatások eddigi menete azt mutatja, hogy képesek vagyunk erőnket összefogni. Látszik, hogy vannak új embereink is. Bebizonyosodott az is, hogy sok mindenre képesek vagyunk, ha akarunk. Látszik az is, hogy sok helyen képesek vagyunk a párt aktív részét hatékony munkára szervezni.

Munkásmozgalmi emléktáblát találtunk Sopronban

Sopronban is felfedeztek párttagjaink egy munkásmozgalmi emléktáblát. He-lyesebben, véletlenül rátaláltak Sopron szívében. Van az úgy, hogy évtizedeken átjárunk valahol, és mégsem veszünk észre valamit, mert nem azt keressük. A lényeg, hogy megvan, és a soproni munkáspárti szervezet már megkoszorúozhatja a KMP megalakulásának közelgő 90. évfordulóján.

A Munkáspárt tagja újította fel a salgóbányai szovjet emlékművet

Salgóbánya, kis nógrádi falu büszke lehet a temetőjére. Csodálatos a fekvése. Háborítatlan csend fogadja a betérőt. A szovjet hősi emlékműt azonban megviselte az idő, s a kis eldugott temetőre az országos politika sem figyelt oda. Csank Péter Nógrád megyei párttagunk azonban elhatározta, hogy családjával együtt felújítja, és ezen túl rendben is tartja az emlékművet. A szót tett követte, és a múlt hét óta az emlékmű eredeti szépségében fogadja a látogatókat.

AMIKOR MÉG SZABAD VOLT. RENÉ
GONZÁLEZ A CSALÁDJÁVAL

AMERIKA ELLEN A KUBAI HAZAFIAKÉRT

Több ízben írtunk már lapunkban arról, hogy az Egyesült Államokban mintegy tíz esztendeje terrorizmus vádjával ítélték el öt kubai állampolgárt, akik éppen azért érkeztek az USA-ba, hogy fellépjenek mindenfajta terrorizmus ellen. Az amerikai vezetés az öt kubai hazafi ügyét azóta is arra használja, hogy támadja Kubát, a kubai szocializmust. A másik oldalon viszont a kubai hazafiak mellett széleskörű nemzetközi szolidaritás bontakozott ki, ami egyben a kubai szocializmus melletti kiállást is jelenti.

Az ügyben most újabb fordulat következett be. Az amerikaiak újabb csapatot akarnak mérni Kubára, ezért az Atlanti Fellebbviteli Bíróság június 4-én megerősítette a korábbi ítéleteket. Nem akármiről van szó, hiszen René González 15 évet, Gerardo Hernández életfogytiglant kapott. Három ítéletet megsemmisítettek, és Ramón Labañino, Antonio Guerrero, valamint Fer-

nando González ügyét visszautalta a korábban is ítélkező bíróságnak, mondván, hogy hozzanak új ítéletet.

A kubai Néphatalmi Nemzetgyűlés Nemzetközi Állandó Bizottsága elítélte ezt az abszurd döntést, és felhívta a világ minden parlamentjét, külügyi, emberi jogi és jogi bizottságait, továbbá kubai baráti tagozatait, hogy nyilatkozzanak az újabb igazságtalanság ellen. Leplezzék le az amerikai hatóságok, a nemzetközi és emberi jogi szervezetek előtt, valamint indítsanak bármely további olyan akciót, mely hozzájárulhat ahhoz, hogy igazságot szolgáltatassanak ennek az öt kubainak.

A Munkáspárt mindig is elítélte az USA magatartását, és most sem tesz másként. A Munkáspárt Elnöksége nyilatkozatban ítélte el az amerikai lépést. Ez önmagában nem sok, de része a nemzetközi szolidaritásnak, ami talán végül is elvezet az öt kubai hazafi kiszabadításához. ■

Carolus Wimmer: az izraeli légielő holokausztot készít elő Iránban

Carolus Wimmer, a Venezuelai Kommunista Párt külügyi titkára június 22-én kijelentette: „az izraeli támadások az iráni nukleáris berendezések ellen egy új nemzetközi háború lehetőségét vetik fel. Mi Venezuelában visszautasítjuk az agresszív és egyre paranoiásabb izraeli katonai vezetés támadását, amely élvezzi az észak-amerikai imperializmus támogatását.”

BAJNAI GORDON ÉS A K&H BANK

A minap hallhattuk a hírt, miszerint a K&H Bank elsőként ad mikrohitelt kis- és középvállalkozóknak – adta a sajtó tájékoztatásául Bajnai Gordon. Ránézésre még üdvözölni is lehetne azt az erőfeszítést, amit kormányunk igyekszik kifejtetni a magyar vállalkozók megsegítésére.

A probléma csak az, hogy az egyébként is labilis gazdaságunkban üzemelő kiscégeken nem így kell segíteni. Mert a hírhez hozzátartozott az is, hogy a pályázatokon elnyerhető hitel 70 százalékáig az állam vállal kezességet, a fennmaradó 30 százalékot a banknak kell kockáztatni. Elbírálásokon, mint tudjuk, a már egyébként is erősebb vállalkozások tudnak részt venni, mivel a feltételek nagyon leszűkítik a pályázók körét. Ha én bank lennék, nyugodt lennék, mert amelyik vállalkozásra az állam vállal 70% kezességet, azt szinte készpénznek is lehet venni, hogy üzemelni fog, mert ezek a vállalkozások nyelik el az állami beruházásokat. Erre a sejtésekre az adott okot, hogy a minap az épülő 4-es metró Kálvin téri állomásán hallhattuk, hogy a fővállalkozók alatt rengeteg alvállalkozó is jóllakhat ebből a nagy húsosfazékból. A beruházásokon nem úgy lehet segíteni, hogy ellenőrizhetetlen alvállalkozások tömegére bízunk a kivitelezést, hanem egy szoros ellenőrzés alá tartozó felelős generálkivitelezőre.

A vállalkozásokon meg nem hitellel kell segíteni, amihez amúgy is csak egy szűk kör juthat, hanem adócsökkentéssel, valamint egyszerűbb adórendszerrel. Ami ma jó hitelkonstrukció, holnap már kötél a vállalkozó nyakán. Emlékezzünk vissza a múlt rendszerben felvehető OTP lakáshitelekre. Kedvező volt, elérhető, és ami a legfontosabb volt, hogy a családoknak maradt még a részletfizetések mellett tisztességes megélhetésre is. De ide tartozik az a hitelkonstrukció is, amit a vállalkozások vehettek fel. Újrakezdési kölcsönnek hívták. Ami megint csak nagyon jó volt a rendszerváltásnál széthullott gazdaságunk dolgozó áldozatainak, a kényszervállalkozóknak. Sajnos mindkettővel csak az volt a gond, hogy a folyamatosan romló gazdaság által generált állami hiány, valamint Csányi úr mohóságának köszönhetően e hitelek kamatozását egyik napról a másikra többszöröseire emelték. Ami véleményem szerint mindenképpen jogellenes. Mivel ha én meg-

kötök egy szerződést, ami szól egy x kamatozásról, miért csak a bank emelheti meg ennek a mértékét? Ezt a szerződést én miért nem változtathatom meg, számomra kedvező visszafizetésű feltételűre? Mert akkor nem lakik jól az ekkoriban megjelent magyar nagytőke?

Kicsit elkeserített ezért az alaphír. Mert ha mindezeket figyelembe veszem, akkor ez már nem is jó hitel. Mert itt nem fog jól járni, aki felveszi, mert ne feledjük, a bank pénzt termel, és ezt csak úgy tudja, ha egyre nagyobb sápot szed. Horgászéknál ezt úgy hívják, hogy beetetés. Valami finomsággal odacsalogatjuk a ha-

lat, aztán kifogjuk és jóllakunk vele. Na, a bank is így működik. Már belegendolni se merek: az is lehet, hogy Bajnai úr részesedik talán a K&H év végi osztalékából? Lehet, hogy részvényese?

KOVÁCS ISTVÁN

NAGYAPÁNK

1989. július hatodikán véget ért valami... Elmúlt az, ami 31 éven át jellemezte a Magyar Népköztársaságot. Megszűnt az a rendszer, amikor mindenkinek volt munkája, megélhetése, emberi élete. Igen, mindenkinek. Voltak családok, voltak dolgozók, bányászok, szellemi munkások. Nem voltak bevásárlóközpontok, plázák, meg drága autók, paloták. Nem kellett segélyből és alkalmi munkákból nyomorogni. Nem voltak cselédek, bejárónők és gyerekefelügyelők. Ennyi mocskot és szennyet, ami jelenleg ebben az országban van, én még nem láttam. Most elnyomás van. Akkor a nép diktatúrája volt, most meg a „polgárok” diktatúrája. Nekünk, akik akkor nőttünk fel, amikor az átalakulás volt, két világot láttunk. Tudunk dönteni, mert ismerjük még mi is a TSZ-eket, az ÁFÉSZ-üzleteket és az orosz nyelvórákat. Bizony emlékszünk a nem 150 Ft-os fagylaltra, a TV-macira, na meg a gyerekeknek szóló rajzfilmekre. Aztán hogyan kezdjük a várva-várt fiatal, felnőtt életünket?! „Nincs nyelvvizsgád, nincs felvételed az egyetemre, hiába dolgoznál, hogy legyen rá pénzed, nem kapsz munkát még nyáron se. Hiába vágysz a jogosítványra, nincs rá pénzed, de nem tudják kifizetni neked a szüleid se. Szeretnél családot, avagy otthonról albérletbe menni? Nincs hova, nincs miből.” Ez lett a miénk, elvették a múltunkat, elveszik a jelenünket, el kell venni a jövőjüket! El-mehetsz esetleg feketén alkalmi munkára, aztán a munkaadód fel se fogja venni a telefont, ha kéred a minimálbér felét, mert annyit ígért csak, ennyi a jussod. Ide jutottunk. Szüleinknek Kádár János Apjuk volt, nekünk Nagyapánk. Ezért egy nemzedék még magáénak tudhatja azt az örökséget, amit elloptak, és külföldieknek adtak el. A mostani felnővők még Nagyapjuknak tekinthetik Kádár Jánost. És talán majd a mi gyerekeink is tudni fogják: „Kádár idején jobb volt!”

KATÓ TAMÁS

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM A VÖRÖS ÚJSÁG

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunisták Magyarországi Pártja. Lenin arra tanította a kommunista mozgalmat, hogy a pártlap egyszerre kollektív propagandista és agitátor, és kollektív szervező is. Aki a párt lapját terjeszti, a pártot is szervezi. Ami az orosz kommunisták számára az Iszkra, majd a Pravda volt, az lett a magyar kommunisták számára a Vörös Újság.

A VÖRÖS ÚJSÁG TITKAIBÓL

„A Vörös Újság létrehozása Kun Bélának szívügye volt” – írta róla Borsányi György történész. A magyar hadifoglyok Oroszországban megismerték a proletárlap fontosságát. Budapesten ekkoriban működtek kisebb baloldali újságok, köztük a Vörös Lobogó. A pártvezetés azonban úgy döntött, hogy egy teljesen új lapot hoz létre. A laphoz papír és pénz kellett, újságíró akadt elég

az első kommunista csapatban. A szerkesztőbizottság tagjai Kun mellett László Jenő, Rudas László és Vágó Béla lettek.

A belső munkatársak között találjuk az ekkor 23 éves Boross F. Lászlót, a KIMSZ egyik vezetőjét. A Tanácsköztársaság leverése után 8 év börtönre ítélték, de a fogolyesere keretében a Szovjetunióba került. 1938-ban ő is a törvénytörések áldozata lett. De ott volt a már ismerős Lengyel József, Komját Aladár, Rudas László, Jancsó Károly, Révai József is. Révai jelentős életpályát futott be. 1945 után a magyar politikai vezetés egyik meghatározó tagja, az MDP fő ideológusa lett. 1956-ban felemásan ugyan, de a Kádár-féle vezetés mellé állt. A Vörös Újság szerkesztője előbb Vágó Béla, majd Szamuely Tibor volt.

„A Vörös Újság szerkesztője Szamuely Tibor lett. Ő is ott lakott a szerkesztőségnek berendezett szoba mellett. Szamuely állította össze a lapot, ő rendelkezett a fiatalokkal, Borossal, Hajdúval, velem. A vezércikket Kun Béla, de legtöbbször Rudas László írta” – jegyezte le visszaemlékezéseiben Lengyel József.

A szociáldemokrata Garami Ernő kereskedelmi miniszter nem adott papírt a Vörös Újság számára, így azt végül a feketepiacon szerezték. A korabeli visszaemlékezések szerint a lap indításához szükséges pénzt a párttagok maguk adták össze, illetve kaptak némi segítséget az orosz kommunistáktól.

A József Nádor tér 12. számú házban volt a Wallenstein Nyomda, ahol az első számot nyomtatták. A szerkesztőség először az Ügynök utca (ma Kresz Géza utca) 17. szám alatt működött, ahol Kun Béla lakott. Néhány nap múlva a Visegrádi utca 17-es számú házba költöztek, a pártközpont mellé, ahol Szamuely lakása volt.

A Vörös Újság 1918. december 7-én jelent meg, a programadó vezércikket minden valószínűség szerint Kun maga írta. Élesen elhatárolódott a szociáldemokratáktól, mivel az emberek a Vörös Újságból értesültek a KMP politikájáról. Jelentős szerepet játszott a marxizmus-leninizmus ideológiájának terjesztésében. Állást foglalt a forradalom időszaki kérdéseiben, részletes tudósításokat

SZAMUELY TIBOR MOSZKVÁBAN

közölt Szovjet-Oroszország helyzetéről, a nemzetközi munkásmozgalom eseményeiről. Borsányi György megjegyzi, hogy „míg a zsidókérdés a Népszava számára a tabuk közé tartozott, a Vörös Újságnak egyáltalán nem voltak ilyen gátlásai, sűrűn célozgatott a magyarországi nagytőke többségét képezők vallási hovatarthatására”.

A PÁRTTAGOK TERJESZTETTÉK A LAPOT

A KMP szervezeti szabályzata az első perctől rögzítette, hogy a párttagok kötelessége a „pártadó”, mai szóval, a tagdíj fizetése, és a Vörös Újság terjesztése. A lap terjesztését a párttagok maguk szervezték meg, és önkéntes munkával végezték.

A Vörös Újság volt a KMP legnagyobb lapja, de nem az egyetlen. Az értelmiség számára jelentették meg az „Internacionale” újságot, a katonáknak a „Vörös Katona” című lapot, az agrárproletároknak „A szegény ember” elnevezésű kiadványt.

A lap négyoldalnyi terjedelemben, hetenként kétszer, 1919. január végétől hetenként háromszor jelent meg. Eleinte tíz-tizenötezer példányban nyomták, később huszonötezerben. A Tanácsköztársaság kikiáltása után napilappá alakult át, és március végétől kezdve az egyesült párt délutáni hivatalos lapjaként jelent meg több százézer példányszámban. A Tanácsköztársaság idején már Jancsó Károly, később Rudas László szerkesztette. Utolsó száma – a 151. szám – augusztus harmadikai keltezéssel, augusztus másodikán jelent meg. ■

TE
ELŐFIZETTÉL MÁR
A SZABADSÁGRA?

Telefon: 334-1509

Balszettel – új kötet

Július 5-én megjelenik Thürmer Gyula Balszettel című sorozatának 3. kötete, amelyet a szerző a Kádár-megemlékezésen is dedikál az olvasóknak.

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

Sztrájk a Magyar Postánál

2008. június 30-tól határozatlan idejű sztrájkot hirdetett a Kézbesítők Szakszervezete és a Postás Érdekvédelem '92. A sztrájk – vagy fogalmazzunk pontosabban, a részleges munkabeszüntetés – kizárólag a Posta új piaci tevékenységeire vonatkozik, tehát a biztosításkötésre, sorsjegyarusításra, folyószámlanyitásra. Nem érinti a Posta hagyományos területeit, a levélkézbesítést, az utalvány- és nyugdíjkifizetést.

Nézzük meg, milyen okok állnak a háttérben!

A postai liberalizáció egyik sarokköve, a Magyar Posta hagyományos piacainak leépítése, új piacok felé történő nyitása. Ezeket a lépéseket az elmúlt időben mindenki láthatta, tapasztalhatta.

A Posta vezetése mindezeket a célokat a dolgozók maximális kizsákmányolásával kívánja végrehajtani. A piaci pozíciók megszerzése a gyakorlatban, alulról nézve, olyan lelki nyomást jelent a postások számára, amelyek feszültséghez, munkahelyi stresszhez, romló munkateljesítményekhez vezetnek. A vezetés teljesíthetetlen követeléseket állít a dolgozók elé, és az eredménytelenséget súlyos szankciókkal torolja.

Az új elvárások: konkrét, havi lebontású tervet íratnak alá a dolgozókkal arról, hogy mennyi folyószámlát, sorsjegyet vagy biztosítást kell értékesíteniük az adott időszakban. A tervben megfogalmazott követelések (sikertelenség esetén is!) hónapról-hónapra emelkednek. A biztosítási oktatások a dolgozók munkaidejében, napi-heti rendszerességgel történnek. Ezeket ostoba mondatokat magoltatnak a postásokkal, amivel meg kell szólítani az ügyfelet, ismertetik a legújabb termékeket, amiből időről-időre írásban is vizsgázni kell.

Mindezeknek az égvilágon semmi közük sincs a postások munkájához! A Posta vezetői számára pedig az már természetes, hogy mindezt gyakorlatilag ingyen végzik.

A sikertelenséget komoly megtorlások követik. A havi ösztönző bér megvonásától kezdve (12 000 Ft), a járatból történő levétel, a kirúgással történő fenyegetésig minden elképzelhető zsarolás elhangzik, és megtörténik.

E sorok írója is részesült a szankcionálás egyik-másik formájából. A fent leírtak ellen hirdetett részleges munkabeszüntetést a két szakszervezet. Már most látható, hogy a Posta vezetése ugyanolyan keményen próbálja letörni a kezdeményezést, mint a tavalyi sztrájkfelhívásunkat. Az összeírások, a személyes „elbeszélgetések” már néhány helyen elkezdődtek.

Bízom abban, hogy a tavalyi tapasztalatok egységesebbé tették a postásokat, és idén több szakszervezeten kívüli dolgozót tudunk magunk mellé állítani a harcban.

Gilicze Attila

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>